தமிழ்மணம்
சர்வதேசத் தமிழ் ஆய்விதழ்
PEER REVIEWED
Tamilmanam International Research Journal of Tamil Studies
E-ISSN: 3049-0723 & P-ISSN: 3107-7781
Volume 7, Number 01, January 2026

The Dominance of 'Karupporul' (Native Elements) in Saiva Thirumurai: A Comprehensive Study on the 'Akam' and Spiritual Background of Thevaram Shrines

Dr. A. Atheeswari*,
Associate Professor, Department of Tamil, The Madura College (Autonomous), Madurai -11, Tamilnadu, India. ORCiD: https://orcid.org/0009-0007-6523, Email: sumasumathi930@gmail.com.
K. Balamurugan[1], *Karur,*

***Corresponding Author** : **Dr. A. Atheeswari**, Email: sumasumathi930@gmail.com.

ARTICLE INFO
Article history:
Received
December 20, 2025
Revised
December 25, 2025
Accepted
December 30, 2025
Published
January 01, 2026

ABSTRACT

In the history of Tamil literature, the period of Bhakti literature is regarded as a golden era where the triad of language, art, and spirituality converged. Specifically, Thevaram, constituting the first seven of the twelve Thirumurais, stands as a monumental achievement that fused the classical Tamil tradition of Akam (inner/love theme) grammar with the path of devotion (Bhakti).

This research paper extensively examines how Karupporul (native elements) in Thevaram hymns is utilized not merely to describe the geographical nature of a landscape, but to elucidate profound spiritual truths and sentiments related to the Akam tradition. Among the three fundamental components defined by the Tolkappiyam—Muthanporul (primary elements), Karupporul (native elements), and Uripporul (emotional themes)—Karupporul represents the lifeline of a landscape. It comprises elements such as the presiding deity, food sources, fauna, flora, birds, percussion instruments (Parai), occupations, and string instruments (Yazh).

When depicting the natural abundance of the shrines they praised, the Thevaram Trio (Sambandar, Appar, and Sundarar) employed these native elements not as mere aesthetic descriptions, but as Ullurai Uvamam (implied metaphors) that illustrate the relationship between the soul and the Divine. Through the analysis of 12 primary hymns, this paper logically dissects how the flowers of the Ainthinai (five landscapes), the behavior of animals, the resonance of musical instruments, and the worship practices of devotees collectively construct the spiritual identity of a region.

Key words: *Shiva, Philosophy of Dance, Nataraja, Tandava, Spirituality, Aesthetics, Shaiva Siddhanta, Thiruvilaiyadal Puranam.*

References:

1. Aatheeswari, A. "Themes in the Background of Sacred Sites." Madura College, Madurai, 2024.
2. Sambandar, Thirugnanasambandar. The Twelve Tirumurais: The First Tirumurai. Dharmapura Adheenam, 2010.
3. Sundaramoorthi Swamigal. The Twelve Tirumurais: The Seventh Tirumurai. Dharmapura Adheenam.
4. Thirunavukkarasar. The Twelve Tirumurais: The Fourth, Fifth, and Sixth Tirumurais. Dharmapura Adheenam.
5. "Thevaram Pathigams - Explanatory Notes." Shaivam.org, 2024, https://shaivam.org.

Journal Homepage: https://tamilmanam.in/journal/
This is an open access article under the License Creative Commons Attribution 4.0 International License http://Creativecommons.org//license/by/4.0/

சைவத் திருமுறைகளில் கருப்பொருள்களின் ஆதிக்கம்: தேவாரத் தலங்களின் அகப்பொருள் மற்றும் ஆன்மீகப் பின்னணி குறித்த ஓர் விரிவான ஆய்வு

***முனைவர் அ. ஆத்தீஸ்வரி,** இணைப் பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை., மதுரைக் கல்லூரி (தன்னாட்சி), மதுரை-11.

[1]**க . பாலமுருகன்,** கரூர்.

ஆய்வுச் சுருக்கம் (Abstract)

தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் பக்தி இலக்கியக் காலம் என்பது மொழி, கலை மற்றும் ஆன்மீகம் ஆகிய முப்புள்ளிகளும் ஒன்றிணைந்த ஒரு பொற்காலமாகக் கருதப்படுகிறது. குறிப்பாக, பன்னிரு திருமுறைகளில் முதல் ஏழு திருமுறைகளாகத் திகழும் தேவாரம், தமிழின் செவ்வியல் மரபான அகப்பொருள் இலக்கணத்தைப் பக்தி நெறியுடன் இணைத்த ஒரு மகத்தான சாதனையாகும். இவ்வாய்வுக் கட்டுரை, தேவாரப் பாடல்களில் 'கருப்பொருள்' எவ்வாறு ஒரு நிலத்தின் தன்மையை விளக்குவதோடு மட்டுமல்லாமல், ஆழமான ஆன்மீக உண்மைகளையும், அகத்துறை சார்ந்த உணர்வுகளையும் வெளிப்படுத்தப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது என்பதை விரிவாக ஆராய்கிறது. தொல்காப்பியம் வகுத்த முதற்பொருள், கருப்பொருள், உரிப்பொருள் ஆகிய முப்பொருள்களில், கருப்பொருள் என்பது ஒரு நிலத்தின் உயிர்நாடியாக விளங்கும் தெய்வம், உணா, மா, மரம், புள், பறை, செய்தி, யாழ் போன்ற கூறுகளின் தொகுப்பாகும். தேவார மூவர் (சம்பந்தர், அப்பர், சுந்தரர்) தாங்கள் பாடிய தலங்களின் இயற்கை வளத்தைச் சித்தரிக்கும்போது, இக்கருப்பொருள்களை வெறும் வருணனைகளாக அன்றி, ஆன்மாவுக்கும் இறைவனுக்கும் இடையிலான உறவை விளக்கும் 'உள்ளுறை உவமங்களாக'க் கையாண்டுள்ளனர். 12 முதன்மைப் பாடல்களின் வாயிலாக, ஐந்திணை மலர்கள், விலங்கினங்களின் வாழ்வியல், இசைக்கருவிகளின் ஒலிப்பு மற்றும் அடியார்களின் வழிபாட்டு முறைகள் எவ்வாறு ஒரு நிலத்தின் ஆன்மீக அடையாளத்தை உருவாக்குகின்றன என்பது இக்கட்டுரையில் தர்க்கரீதியாகப் பகுப்பாய்வு செய்யப்படுகிறது.

கலைச்சொற்கள்

தேவாரம், கருப்பொருள், அகப்பொருள், சைவ சித்தாந்தம், உள்ளுறை உவமம், ஐந்திணை, பாடல் பெற்ற தலங்கள், திருமுறை இலக்கியம், அகத்துறைப் பதிகங்கள்.

அறிமுகம்

தமிழ் மொழியின் தொன்மையான இலக்கிய மரபில் 'திணை' என்பது மிக முக்கியமான கோட்பாடாகும். சங்க இலக்கியங்கள் மனித வாழ்வின் அக மற்றும் புற உணர்வுகளை நிலத்தின் பின்னணியில் வைத்துப் பாடின. இந்த மரபைத் தொடர்ந்த பக்தி இலக்கியங்கள், குறிப்பாகத் தேவாரம், இறைவனை ஒரு நிலத்தின் தலைவனாக (நிலக்கிழான்) உருவகித்து, அந்த நிலத்தின் சிறப்புகளைக் கருப்பொருள்களின் வாயிலாகப் பதிவு செய்தன.[1] கருப்பொருள் என்பது அகப்பொருள் சுவையை மேம்படுத்தப் பயன்படும் ஒரு சிறப்புப் பொருளாகும். இது வெறும் காட்சிப் பின்னணியாக மட்டும் அன்றி, தலைவன் மற்றும் தலைவியின் (இங்கு இறைவன் மற்றும் ஆன்மா) மனநிலையை வெளிப்படுத்தும் குறியீடாகவும் செயல்படுகிறது.[1]

தேவாரப் பாடல்களில் தலங்களின் பெருமை பேசப்படும்போது, அத்தலத்திற்குரிய இயற்கைச் சூழலை வருணிப்பது ஒரு நிலையான மரபாகப் பின்பற்றப்பட்டு வந்துள்ளது. இது தேவார ஆசிரியர்கள் தங்களின் பயண அனுபவங்களையும், அத்தலங்களின் புவியியல் தன்மைகளையும் எவ்வளவு கூர்மையாக அவதானித்துள்ளனர் என்பதைக் காட்டுகிறது.[2] திருஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர் மற்றும் சுந்தரமூர்த்தி

சுவாமிகள் ஆகிய மூவரும் தங்களின் பதிகங்களில் கருப்பொருள்களைச் செம்மையாக அமைத்துள்ளனர். இவ்வாய்வு, இக்கருப்பொருள்கள் எவ்வாறு பக்தி நெறியில் ஒரு புதிய இலக்கிய உத்தியாக உருவெடுத்தன என்பதை ஆராய்கிறது.

கருப்பொருள் இலக்கணமும் தேவாரப் பயன்பாடும்

தொல்காப்பியத்தின் அடிப்படையில், ஒரு நிலத்திற்குரிய கருப்பொருள்கள் என்பது அந்த நிலத்தின் தனித்துவத்தை அடையாளப்படுத்தும் கூறுகளாகும். இவை தெய்வம், பறவை, விலங்கு, ஊர், பூ, நீர், மரம், பறை, பண், யாழ் மற்றும் செய்தி எனப் பல வகைப்படும்.[1] தேவாரப் பாடல்களில் இக்கருப்பொருள்கள் எவ்வாறு கையாளப்பட்டுள்ளன என்பதைப் பின்வரும் பிரிவுகளில் காணலாம்.

அகத்துறைப் பதிகங்களில் கருப்பொருளின் பங்கு

தேவாரத்தில் பல பதிகங்கள் அகப்பொருள் துறையில், அதாவது ஒரு தலைவி இறைவனை எண்ணி ஏங்குவதாகவோ அல்லது இறைவனின் செயல்களைப் பற்றி வருந்துவதாகவோ பாடப்பட்டுள்ளன. இத்தகு பதிகங்களில் கருப்பொருள் பின்னணி மிகவும் செறிவாக அமைந்துள்ளது.[1] குறிப்பாக, 'உள்ளுறை' எனப்படும் இலக்கிய உத்தி இங்குப் பிரதானமாகப் பயன்படுத்தப்படுகிறது. ஒரு நிலத்தின் கருப்பொருளான விலங்கு அல்லது பறவையின் செயலை விளக்குவதன் மூலம், அதன் மறைபொருளாக ஒரு கருத்தை உணர்த்துவதே உள்ளுறையாகும்.[1]

உதாரணமாக, திருஞானசம்பந்தரின் பதிகங்களில் கானகக் காட்சிகள் வரும்போது, அங்குள்ள உயிரினங்களின் செயல்பாடுகள் தலைவியின் மனநிலையோடு ஒப்பிடப்படுகின்றன. "வாடல் வெண்டலை சூடினர்..." என்று தொடங்கும் திருப்பாற்றுறைப் பாடலில், இறைவன் விடையை (காளை) வாகனமாகக் கொண்டு செல்ல முனைவது, அவன் தலைவியைப் பிரியக் கருதினான் என்ற குறிப்பை வழங்குகிறது.[1] இங்கு 'விடை' என்பது ஒரு கருப்பொருளாக இருந்தாலும், அது அகப்பொருள் குறிப்பை உணர்த்தும் ஊடகமாகத் திகழ்கிறது.[1]

கருப்பொருள் வகைப்பாடுகள்: ஒரு விரிவான பட்டியல்

தேவாரத்தில் காணப்படும் கருப்பொருள்களைப் பின்வருமாறு வகைப்படுத்தலாம்:

1. **தெய்வம்**: சிவபெருமான், முருகப்பெருமான், திருமால் போன்ற தெய்வங்களின் வருணனைகள்.
2. **விலங்கு (மா)**: மால்விடை (எருது), மான், குரங்கு (கடுவன், ஊகம்), யானை போன்ற உயிரினங்கள்.
3. **புள் (பறவை)**: வண்டு, குருகு (நாரை), மயில் போன்ற பறவைகள்.
4. **மலர் (பூ)**: தாமரை, செங்கழுநீர், நெய்தல், கோங்கம், குரா, மகிழ், சண்பகம், கொன்றை, வன்னி.
5. **இசை (பண், பறை, யாழ்)**: செவ்வழிப் பண், பாலை யாழ், உடுக்கை (பறை), தாளம்.
6. **தொழில் (செய்தி)**: ஆவினம் மேய்த்தல், கரும்பை மிதித்தல், அருள் புரிதல், அழித்தல் தொழில்.

தேவாரத் தலங்களின் புவியியல் மற்றும் கருப்பொருள் ஆய்வு

தேவாரப் பாடல்களில் குறிப்பிடப்படும் தலங்கள் அந்தந்த நிலத்தின் தன்மையை மிகத் துல்லியமாக வெளிப்படுத்துகின்றன. ஐந்திணை நிலப்பரப்புகளும் அத்தலங்களின் வருணனைகளில் ஊடாடுகின்றன.

குறிஞ்சி மற்றும் முல்லை நிலக் காட்சிகள்

மலை சார்ந்த குறிஞ்சி நிலத்திலும், காடு சார்ந்த முல்லை நிலத்திலும் உள்ள தலங்களை வருணிக்கும்போது, அங்கேயுள்ள கடுமையான பாறைகள், அருவிகள் மற்றும் விலங்குகளின் செயல்கள்

முன்னிலைப்படுத்தப்படுகின்றன. இலம்பையங்கோட்டூர் தலத்தைப் பற்றிய திருஞானசம்பந்தரின் பாடலில்:

"கானமான் வெருவுறக் கருவிர லூகங்
கடுவனோடுகளுமூற் கற்கடுஞ் சாரல்
ஏன்மானுழிதரு மிலம் பையங் கோட்டு
ரிருக்கையாய் பேணியென் னெழில் கொள்வதியல்பே" 1

இப்பாடலில் 'ஊகம்' (பெண் குரங்கு) மற்றும் 'கடுவன்' (ஆண் குரங்கு) ஆகியவை ஒன்றோடொன்று மாறுபட்டுத் துள்ளி ஓடும் காட்சி சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளது.[1] இது ஒரு 'இரங்கல்' உரிப்பொருள் பதிகமாகும். இங்குச் சொல்லப்பட்டுள்ள குரங்குகளின் மாறுபட்ட செயல், தலைவியின் நிலையைக் கண்டு வருந்திய சுற்றமும் தலைவனும் அவளிடமிருந்து மாறுபட்டு விளங்குவதை உள்ளுறையாகக் காட்டுகிறது.[1] இது கருப்பொருளை அகத்துறை மறைபொருளுக்கு அமைத்துள்ள ஒரு மிகச்சிறந்த உதாரணமாகும்.

மருத நில வளமும் தொழில் சிறப்பும்

வயலும் வயல் சார்ந்த மருத நிலத் தலங்களில் நீர் வளம் மற்றும் விவசாயத் தொழில்கள் கருப்பொருள்களாகப் பேசப்படுகின்றன. திருவாரூர் தலத்தைப் பற்றிய சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளின் பாடலில் மருத நிலத்தின் செழுமை பின்வருமாறு விவரிக்கப்படுகிறது:

"குருகுபா யக்கொழுங் கரும்புக னெறிந்தசா
றருகுபா யும்வயல் அந்தண்ஆ ரூரைப்
பருகுமா றும்பணிந் தேத்துமா றுற்றினைந்
உருகுமா றும்மிவை உணர்த்தவல் லீர்களே " 1

இப்பாடலில் நாரைகள் (குருகு) கரும்பு வயல்களில் பாயும்போது, அமிழ்த்துப்பட்ட கரும்புகளிலிருந்து சாறு பெருகி அருகில் உள்ள வயல்களில் பாய்கிறது.[1] இது மருத நிலத்தின் மிகை வளத்தைச் சுட்டுவதோடு, இறைவனின் அருள் வெள்ளம் எவ்வாறு தடையின்றி அடியார்களுக்குக் கிடைக்கிறது என்பதையும் உணர்த்துகிறது. மேலும், இத்தலத்தில் இறைவனின் 'அழித்தல்' தொழில் மற்றும் அதற்குரிய 'சூலப்படை' பற்றிய குறிப்புகளும் இடம்பெறுகின்றன.[1]

கருப்பொருள்களின் பகுப்பாய்வு அட்டவணை

ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட 12 பாடல்களில் இடம்பெற்றுள்ள முக்கிய கருப்பொருள்களையும் அவற்றின் இலக்கியத் தாக்கத்தையும் கீழ்க்காணும் அட்டவணை விளக்குகிறது.

பாடல் வரிசை	ஆசிரியர்	தலம்	கருப்பொருள் (வகை)	இலக்கிய/ஆன்மீக உட்பொருள்
1. சம் : 1 : 56 : 7	சம்பந்தர்	திருப்பாற்றுறை	விடை (விலங்கு)	தலைவன் பிரியக் கருதியதைக் குறிக்கும் உள்ளுறை [1]
2. சம் : 1 : 76 : 5	சம்பந்தர்	இலம்பையங்கோட்டூர்	குரங்கு (விலங்கு)	சுற்றத்தாரும் தலைவனும் மாறுபட்ட நிலை [1]
3. நாவு : 5 : 16 : 7	அப்பர்	திருப்பெரும்புலியூர்	முருகன் (தெய்வம்)	சிவனும் முருகனும் ஒன்றே எனும் தலைமைத்துவம் [1]
4. நாவு : 4 : 84 : 1	அப்பர்	திருமுதுகுன்றம்	திசைகள் (நிலம்)	எத்திசைக்கும் தலைவனான இறைவனின் மேன்மை [1]

பாடல் வரிசை	ஆசிரியர்	தலம்	கருப்பொருள் (வகை)	இலக்கிய/ஆன்மீக உட்பொருள்
5. நாவு : 4 : 93 : 2	அப்பர்	திருக்கண்டியூர்	மான் கன்று (விலங்கு)	இயற்கைக்கும் உயிர்களுக்கும் காவலான இறைவன் [5]
6. நாவு : 4 : 106 : 1	அப்பர்	திருக்கழிப்பாலை	குருகு, தாழை (புள், மரம்)	நெய்தல் நிலத்தின் வளம் மற்றும் அறியாமை [6]
7. நாவு : 4 : 97 : 10	அப்பர்	பல்லவனீச்சரம்	ஐந்திணை மலர்கள் (பூ)	அனைத்து நிலங்களுக்கும் உரித்தான இறை வழிபாடு [7]
8. நாவு : 4 : 90 : 6	அப்பர்	-	பண் இசை (இசை)	இசை மூலம் இறைவனை அடையும் வழி [8]
9. நாவு : 5 : 12 : 10	அப்பர்	திருவீழிமிழலை	பாலை யாழ், செவ்வழி (இசை)	அந்தணர்களும் வானவர்களும் போற்றும் இசை [1]
10. நாவு: 4 : 87 : 1	அப்பர்	திருப்பழனம்	ஆன்மாவின் துயர் (தொழில்)	துயர் நீங்கி இறைவனை அடைவதே பெரும் தொழில் [1]
11. நாவு : 4 : 80 : 6	அப்பர்	தில்லை	அருள் புரிதல் (தொழில்)	அடியார்களின் ஊனத்தைத் தீர்க்கும் கருணை [1]
12. சுந் : 7 : 37 : 1	சுந்தரர்	திருவாரூர்	கரும்புச் சாறு (உணவு/தொழில்)	மருத நில வளம் மற்றும் இறைவனின் அழித்தல் தொழில் [1]

தெய்வம் மற்றும் திசை சார்ந்த கருப்பொருள்கள்

தேவாரத்தில் 'தெய்வம்' என்பது கருப்பொருள்களில் முதலாவதாகக் கருதப்படுகிறது. சிவபெருமான் அனைத்துக்கும் தலைவனாக இருந்தாலும், அவர் மற்ற தெய்வங்களோடு கொண்டுள்ள உறவும் சிறப்பிக்கப்படுகிறது. திருநாவுக்கரசரின் பாடலில், மயில் வாகனத்தை உடைய முருகப்பெருமானின் தந்தை என்றும், தனக்குத் தலைவன் என்றும் சிவபெருமான் போற்றப்படுகிறார்.[1]

“முன்னை யார்மயி லூர்தி முருகவேள்
தன்னை யாரெனின் தானோர் தலைமகன்
என்னை யாளுமி றையவ னென்பிரான்
பின்னை யாரவர் பேரெயி லாளரே” 1

இங்கு முருகவேள் என்ற குறிப்பு 'தெய்வம்' எனும் கருப்பொருளின் விரிவாக்கமாகும். மேலும், சிவபெருமான் திசைகளின் தலைவனாகவும் விவரிக்கப்படுகிறார். கிழக்கு, மேற்கு உள்ளிட்ட எண்திசைகளுக்கும் அவனே அதிபதி என்பது திருமுதுகுன்றப் பதிகத்தின் வாயிலாகத் தெரியவருகிறது.[1] இது இறைவனை ஒரு குறிப்பிட்ட நிலப்பரப்பிற்குள் மட்டும் சுருக்காமல், அகிலம் முழுமைக்கும் தலைவனாகக் காட்டும் ஒரு பரந்துபட்ட பார்வையாகும்.[1]

விலங்கினங்களும் அவற்றின் குறியீட்டுத் தன்மையும்

தேவாரத்தில் விலங்குகள் வெறும் உயிரினங்களாக மட்டும் அன்றி, இறைவனின் தன்மையை விளக்கும் குறியீடுகளாகவும் உள்ளன.

மானும் மழுவும்

சிவபெருமான் தனது கையில் மானை ஏந்தியிருப்பதை "கான மறியொன்று கையுடை யான்" என்று திருநாவுக்கரசர் குறிப்பிடுகிறார்.[1] திருக்கண்டியூர் தலத்தில் உறையும் இறைவன் கையில் மான் கன்றை ஏந்தியிருப்பது, அவன் சகல ஜீவராசிகளையும் காப்பவன் என்பதைக் குறிக்கிறது.[5] காட்டில் ஓடும் மானின் துள்ளல் போன்றது மனித மனம்; அதை அடக்கித் தன் கையில் ஏந்தியிருப்பவன் இறைவன் என்ற தத்துவப் பின்னணி இதில் பொதிந்துள்ளது.[1]

எருது (மால்விடை)

இறைவனின் ஊர்தியாகிய விடை (எருது) 'தர்மத்தின்' குறியீடாகும். "வாடல் வெண்டலை சூடினர் மால்விடை / கோடல் செய்த குறிப்பினார்" என்ற பாடலில், விடையைக் கொள்ளுதல் என்பது தலைவன் பிரியக் கருதினான் என்ற அகப்பொருள் குறிப்பை வழங்குகிறது.[1] இது சங்க இலக்கியத்தில் தலைவன் தேரில் ஏறிப் பிரிந்து செல்வதைப் போன்ற ஒரு ஆன்மீக உருவகமாகும்.[1]

பறவைகளும் நெய்தல் நிலப் பின்னணியும்

நெய்தல் நிலத் தலங்களில் பறவைகளின் வாழ்க்கை முறை நுட்பமாகப் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. திருக்கழிப்பாலை தலத்தைப் பற்றிய பாடலில்:

"நெய்தல் குருகுதன் பிள்ளையென் றெண்ணி

நெருங்கிச் சென்று

கைதை மடற்புக்கு தென்கழிப் பாலை

யதனுறைவாய்" 1

இங்கு 'குருகு' (நாரை) எனும் பறவை, வெண்தாழை மடலைத் தனது குஞ்சு என்று தவறாகக் கருதி தழுவுகிறது.[1] இது அத்தலத்தின் வளத்தைக் காட்டுவதோடு, உலக மாயையில் சிக்கித் தவிக்கும் ஆன்மாவின் அறியாமைக்கும் (Delusion) ஒரு குறியீடாக அமைகிறது. ஒரு நாரை எவ்வாறு தாழை மடலைத் தன் குஞ்சு என மயங்குகிறதோ, அதுபோலவே ஆன்மாவும் அழியும் உலகப் பொருட்களை நிலையானது என எண்ணி மயங்குகிறது என்ற இரண்டாம் நிலை உண்மையை இங்கு உணர முடிகிறது.[6]

மலர்களும் வழிபாட்டு முறையும்

இறைவனை வழிபடப் பயன்படும் மலர்கள் கருப்பொருள்களில் பெரும் பங்கு வகிக்கின்றன. பல்லவனீச்சரம் பதிகத்தில், திருநாவுக்கரசர் நான்கு நிலங்களுக்குரிய மலர்களையும் ஒரே பாடலில் வரிசைப்படுத்துகிறார்:

"திருவமர் தாமரை சீர்வளர் செங்கழு

நீர்கொணெய்தல்

குருவமர் கோங்கங் குராமகிழ் சண்பகங்

கொன்றை வன்னி" 1

இப்பாடலில் இடம்பெற்றுள்ள மலர்களின் நிலவியல் தொடர்பு:

- **தாமரை**: மருதம் [1]
- **செங்கழுநீர்/நெய்தல்**: நெய்தல் [1]
- **கொன்றை**: முல்லை [1]
- **வன்னி**: குறிஞ்சி [1]

ஒரே பாடலில் நான்கு திணை மலர்களும் குறிப்பிடப்படுவது, இறைவன் அனைத்து நிலப்பரப்புகளுக்கும் பொதுவானவன் என்பதையும், அனைத்து இயற்கை வளங்களும் அவனது வழிபாட்டிற்கே உரியவை

என்பதையும் பறைசாற்றுகிறது.[7] இது சைவ சமயத்தின் ஒருங்கிணைந்த நிலவியல் பார்வையை வெளிப்படுத்துகிறது.

இசை: பண், யாழ் மற்றும் பறை

தேவாரம் என்பது இசையோடு பிணைந்த இலக்கியம். கருப்பொருள்களில் பண், யாழ் மற்றும் பறை ஆகிய இசைக்கூறுகள் தலங்களின் கலாச்சாரச் சூழலை விளக்குகின்றன.

இறைவனின் பறையும் உடுக்கையும்

சிவபெருமான் "கொட்டும் பறையுடைய கூத்தன்" என அழைக்கப்படுகிறார்.[1] கூத்துக்கு ஏற்றவாறு இசைக்கும் இசைக்கருவியே பறையாகும். இறைவனின் கையிலிருக்கும் உடுக்கையே இங்குப் பறையாக உருவகிக்கப்படுகிறது.[1] இது பிரபஞ்சத்தின் ஆதி ஒலியைக் (நாதம்) குறிக்கும் ஒரு குறியீடாகும்.

பண்களின் சிறப்பு

தேவாரத்தில் பண்கள் பற்றிய குறிப்புகள் நேரடியாகவே இடம்பெறுகின்றன. "எண்ணு மெழுத்துங் குறியு மறிபவர்" என்ற பாடலில் இசைமொழி பாடும் வானவர்கள் இறைவனைப் பணிவது சிறப்பாகக் கூறப்படுகிறது.[1] மேலும், திருவீழிமிழலை போன்ற தலங்களில்:

“பாலை யாழொடு செவ்வழி பண்கொள

மாலை வானவர் வந்து வழிபடும்” 1

இப்பாடலில் 'பாலை யாழ்' எனும் இசைக்கருவியும், 'செவ்வழி' எனும் பண்ணும் குறிப்பிடப்படுகின்றன.[1] செவ்வழிப் பண் பொதுவாக மாலைக் காலத்திற்குரிய பண்ணாகும். மாலை வேளையில் வானவர்கள் இந்தப் பண்ணை இசைத்து இறைவனை வழிபடுவது, அத்தலத்தின் நித்திய வழிபாட்டுச் சிறப்பைக் காட்டுகிறது.[1]

தொழில் மற்றும் ஆன்மீக உருவகங்கள்

தொல்காப்பியம் குறிப்பிடும் 'செய்தி' அல்லது தொழில் என்பது பக்தி இலக்கியத்தில் ஆன்மீகப் பரிமாணம் பெறுகிறது. ஐந்திணைகளுக்கும் உரிய லௌகீகத் தொழில்களுக்குப் பதிலாக, தேவாரத்தில் இறைவனை அடையும் செயல்களே தொழிலாகக் கருதப்படுகின்றன.[1]

உயிர்களின் தொழில்

திருப்பழனம் தலத்தில் திருநாவுக்கரசர் குறிப்பிடுவது போல, உயிர்கள் தங்களின் துயரங்களை நீக்கும்படி இறைவனை வேண்டுவதும், அவனைச் சரணடைவதும் ஒரு மாபெரும் தொழிலாகக் கருதப்படுகிறது.[1]

"மேவித்து நின்று விளைந்தன வெந்துயர்

துக்கமெல்லாம்

ஆவித்து நின்று கழிந்தன வல்ல

லவையறுப்பான்

பாவித்த பாவனை நீயறி வாய்பழ

னத்தரசே" 1

இங்கு ஆன்மா படும் துயரங்களும், அதை நீக்க இறைவன் செய்யும் அருளுமே முதன்மையான செய்தியாகின்றன.[1]

இறைவனின் தொழில்: ஆட்கொள்ளுதல்

இறைவனின் முதன்மையான தொழில் உயிர்களை ஆட்கொள்வதாகும். "ஊனத்தை நீக்கி யுலகறி யவென்னை / யாட் கொண்டவன்" என்று அப்பர் பெருமான் தில்லை நடராசனின் அருட் தொழிலைப்

போற்றுகிறார்.[1] அடியார்களின் குறைகளை (ஊனம்) நீக்கி அவர்களுக்கு முக்தி அளிப்பது இறைவனின் கடமையாகச் சித்தரிக்கப்படுகிறது.[1]

தலப் பின்னணியில் கருப்பொருள்களின் ஒட்டுமொத்தத் தாக்கம்

தேவாரப் பாடல்களில் கருப்பொருள்கள் எவ்வாறு ஒருங்கிணைக்கப்பட்டுள்ளன என்பதை ஆராயும்போது, அவை வெறும் தகவல்கள் அல்ல என்பது புலனாகிறது. அவை வாசகனை ஒரு குறிப்பிட்ட தலத்தின் சூழலுக்குள் கொண்டு செல்லும் வலிமை வாய்ந்தவை.

சுந்தரரின் திருவாரூர் வருணனை

திருவாரூர் தலத்தின் வளத்தைப் பாடும்போது சுந்தரர் மருத நிலத்தின் கருப்பொருள்களைப் பின்வருமாறு கையாள்கிறார்:

கரும்பு வயல்களில் நாரைகள் பாய்வதும், அதனால் சிதறும் கரும்புச் சாறு அருகில் உள்ள வயல்களில் பாய்வதும் அத்தலத்தின் நீர்வளத்தையும் மண்வளத்தையும் காட்டுகின்றன.1 இத்தகைய வளமான சூழலில் வாழும் மக்கள் இறைவனை மறவாமல் போற்ற வேண்டும் என்ற குறிப்பும் இதில் அடங்கியுள்ளது. மேலும், இறைவனின் 'அழித்தல்' தொழில் இங்குச் சூலப்படையின் வாயிலாக விளக்கப்படுகிறது, இது தீமைகளை அழித்து நன்மையை நிலைநாட்டும் செயலைக் குறிக்கிறது.4

திருக்கழிப்பாலையின் நெய்தல் வளம்

திருக்கழிப்பாலைத் தலத்தில் "பரு மா மணியும் பவளம் முத்தும் பரந்து உந்தி" அலைகள் கரை சேர்ப்பதாகக் கூறப்படுகிறது.[6] இது நெய்தல் நிலத்தின் செல்வச் செழிப்பைக் காட்டுகிறது. இத்தகைய செல்வங்கள் நிறைந்த கடற்கரையில் உறையும் இறைவன், தன்னை அடியவனாகக் கொண்டவன் என்று அப்பர் பெருமான் பெருமிதம் கொள்கிறார்.[6]

முடிவுரை: கருப்பொருள்களின் சமூக மற்றும் ஆன்மீகப் பங்களிப்பு

சைவத் திருமுறைகளில், குறிப்பாகத் தேவாரத்தில், கருப்பொருள்கள் என்பது ஒரு நிலத்தின் ஆன்மாவாகத் திகழ்கின்றன. அவை வெறும் இயற்கை வருணனைகளாகத் தொடங்கி, ஆழமான தத்துவ உண்மைகளாக முடிவடைகின்றன.

1. **இலக்கியத் தொடர்ச்சி**: சங்க காலத் தமிழ் இலக்கிய மரபைச் சிதைக்காமல், அதைப் பக்தி நெறிக்குப் பொருத்தமாக மாற்றியமைத்த பெருமை தேவார ஆசிரியர்களுக்கு உண்டு.[1]
2. **புவியியல் பதிவு**: தமிழகத்தின் பல்வேறு தலங்களின் இயற்கை வளத்தைப் பறைசாற்றும் வரலாற்று ஆவணங்களாக இப்பாடல்கள் விளங்குகின்றன.[1]
3. **ஆன்மீகக் குறியீடு**: விலங்குகள், பறவைகள் மற்றும் மலர்கள் வாயிலாக ஆன்மாவுக்கும் இறைவனுக்கும் இடையிலான பிணைப்பை 'உள்ளுறை' உவமைகளாக விளக்கியிருப்பது தேவாரத்தின் தனிச்சிறப்பாகும்.[1]
4. **இசை மற்றும் கலை**: பண் மற்றும் இசைக்கருவிகள் பற்றிய குறிப்புகள், அக்காலத் தமிழகத்தின் கலை வளர்ச்சியை உறுதிப்படுத்துகின்றன.[1]

சுருக்கமாகக் கூறின், தேவாரத் தலங்களின் பின்னணியில் கருப்பொருள்கள் என்பது தமிழரின் நிலம் சார்ந்த வாழ்வியலைத் தெய்வீகத்தோடு இணைக்கும் ஒரு கண்ணியாகும். இக்கருப்பொருள்களின் வாயிலாகவே பக்தி இலக்கியம் ஒரு மக்கள் இயக்கமாக மாறி, தமிழரின் பண்பாட்டு அடையாளத்தைப் பாதுகாத்து வருகிறது.

1. ஆத்தீஸ்வரி, அ. "தலங்களின் பின்னணியில் கருப்பொருள்கள்." மதுரை கல்லூரி, மதுரை, 2024.
2. சம்பந்தர், திருஞானசம்பந்தர். *பன்னிரு திருமுறைகள்: முதல் திருமுறை*. தருமபுர ஆதீனம், 2010.
3. சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள். *பன்னிரு திருமுறைகள்: ஏழாம் திருமுறை*. தருமபுர ஆதீனம்.
4. திருநாவுக்கரசர். *பன்னிரு திருமுறைகள்: நான்காம், ஐந்தாம், ஆறாம் திருமுறைகள்*. தருமபுர ஆதீனம்.
5. "தேவாரப் பதிகங்கள் - விளக்கவுரை." *Shaivam.org*, 2024, https://shaivam.org.

Copyright Holder:
© Author(s) (2026).
First Publication Right:
© Tamilmanam International Research Journal of Tamil Studies
This article is under:
CC BY-SA

Tamilmanam